

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Către cetitori

Un cuvânt dela Redacție și Tipografie către restanțierii gazetei
De Alexandru Lupeanu-Melin

Noi redactorii acestei gazete nu suntem dintre oamenii tânguitori. Nu ne plac bocetele băbești și nu ne amărîm sufletele cu plângeri de fiecare zi. Propovăduim nădejdea de mai bine pentru toată lumea și suntem cei dinții cari căutam să privim cu încredere în fața vieții.

De 14 ani de când facem această foaie am trăit tot cu nădejdea de mai bine. La spatele noastre n'a stat nimenea cu fonduri bănești, nici când am plecat la drum spinos și nesigur, și nu stă nici astăzi, când avem în urma noastră un șir atât de lung de ani. N'am fost cerșitori pe la ministere și nici pe la partide. Ne-am sprijinit numai pe munca noastră și pe dragostea cetitorilor.

In 14 ani am avut și greutăți neînchipuite. Au fost zile, când tipografia ne-a tăiat orice credit și am alergat la prieteni și oameni buni ca să ne mântuie. Se pot număra pe degetele dela o mână cei ce au stat buni pentru noi în vremuri de durere. Inșă n'am desnădăjduit și am răzbit de asupra năcazului. Am avut inșă și clipe de bucurie, când am văzut că cetitorii noștri sporesc pe zi ce merge și gazeta a răsbătut în toate colțurile Românismului, din Satu-Mare până în Cavaclarul Dobrogii și din Boianul Bucovinei până în Orșova, la Dunăre.

Pe abonații noștri nu i-am prea luat cu furca la plată. Am avut încredere în toată lumea care s'a legat de foaia noastră și mulți cititori ne-au sprijinit cu cinste și cu omenie. Durerea inșă că s'au aflat și deacea cari au primit și au cetit gazeta ani de zile, unii chiar 10—12 ani, fără să vrea să-și aducă aminte că foaia costă bani grei, pe cari doi profesori săraci n'au de unde să-i adune, decât dela cei cari cetesc. Unii ca aceștia ne-au făcut pagube cumplite și nu simt nici astăzi muștrări de ouget pentru banii pe cari i-au furat din gura atâtor muncitori-tipografi, zețari, mașiniști și fete împăturoare, cari lucrează săptămână de săptămână la foaie. Să nu mai vorbim de prețul hârtiei, de poștă și de scriitoarele din cancelarie, de chiria casei unde suntem adăpostiți. De muncitorii

cu mîntea, de redactori nici nu pomenim, căci aceștia sunt salahori fără plată și răsplată de 14 ani lungi și neîntrerupți...!

Iar după toate acestea, după atâta muncă cheltuită fără murmur și fără tânguiri, vremurile grele de astăzi ne-au pregătit și nouă ziua de obidă. Cei cari au cetit și n'au plătit ne-au sporit datoriile, numai la tipografie la peste o jumătate de milion lei. Oamenii fără suflet ne țin în pungile lor cel puțin de trei ori atâta sumă, cu care, dacă ne venia la timp, am fi răsbit orice greutate. Sunt creștini (creștini?), ba chiar și obraze subțiri cari de 7-8-10 ani nu și-au plătit restanțele, înzadar ne-am rugat și i-am provocat și cu buna și cu răul. N'au plătit nici în timpuri mai bune și nu plătesc nici acum. Iar foaia tănjește și e pe cale să-și închidă cancelariile.

Și ca să nu se creadă că ne tânguim ca avarii cari se prăpădesc de dorul strănerii de averi, lăsăm să urmeze provocarea pe care ne-a trimis-o tipografia în zilele acestea. La cuprinsul ei n'avem nimic de adăugat. Ea grăiește delasine:

Blaj, 19 Maiu 1932

Domnule Director, Ne permitem să Vă înaintăm cu toată onoarea extrasul de cont al ziarului „Unirea Poporului” din Blaj, care se încheie la 1 Maiu a. c. cu un sold de Lei 516.396 50 în favorul nostru, împreună cu rugămîntea să binevoști a achita din aceasta sumă cel puțin cât ne este indispensabil pentru acoperirea cheltuielilor efective.

Domnule Director, apreciem și noi marea valoare creștinească și românească a „Unirii Poporului” și Vă admirăm altruismul, care nu-l secret, că întreaga muncă reclamată de redactarea foaiei o depuneți gratuit. Tocmai pentru acestea motive credem, că ne împlinim o datorință, exprimându-ne temerea că azi mîntea nu vom mai putea fi în stare să acoperim cheltuielile imprimării, trebuind să concediem și puținii muncitori ce-l mai avem.

Avem pretențiuni, cari nu ni-se achită și avem trebuință de materiale, cari nu ni-se creditează. Aceasta-i situația.

Ne-ar durea foarte mult, dacă am fi ne-

voști să sistăm îtpărirea foaiei și ar fi o neșpus de mare pierdere dispariția aceleia.

Primiți Vă rugăm, Domnule Director, expresiunea deosebitei noastre considerațiuni.

Tipografia Seminarului:

(ss) Ștefan Roșianu

(ss) Vasile Suciu

In fața acestei scrisori cuvântul îl au restanțierii! Să-și cerceteze fiecare ougetul său și să nu întârzie cu *fapta*, primejduind altfel viața unei gazete, care nu se sprijinește pe fonduri ci pe încredere și pe iubirea de dreptate a cetitorilor săi. Aceasta este o rugămînt de ceasul al doisprezecelea.

Noi nu ne-am pierdut nădejdea!

Serbare culturală în Tulgheș

— Vrednicul învățător Ioan Răcaru, directorul școlii primare din Centru, ajutat de domnișoara Zait, învățătoare la aceeaș școală, au chemat din mijlocul poporului fete și flăcăi, formând o trupă de artiști diletanți, pentru a juca în seara zilei de 2 Maiu (a doua zi de Paști) pe scena hotelului „Coroana”, în seeria „Brândușa” de A. Măndru.

Au jucat bine Ionica Ungureanu, în rolul „Impărătesei”, Maria Olariu în rolul „Brândușei”; Anuța Olariu în rolul „Cameristei”; Ștefan Silivaș în rolul „Impăratului”; N. Olariu în rolul „Vânătorului”; Emil Zait în rolul „Temnicerului”; „Șapte pitici” eleve a școlii; dsoara Ștefania Zait în rolul „Verde-Impărat”. Merită o deosebită laudă, harnicii organizatori, fete și flăcăi, cari ridică mult prestigiul acestei comune. Cu toată criza nemaipomenită ce bântue — în special — în această regiune muntoasă, totuș poporenii au luat parte cu toții la această serbare foarte reușită.

Grigoraș.

Explozie într'o fabrică. In ziua de 18 Maiu, pe la orele 2 după amiază, lucrătorii dela Uzinele din Arad au fost alarmați de o foarte puternică detunătură ce s'a auzit din atelierul de lăcătușerie. Unul dintre ucenici cu numele Carol Bona, în vîrstă de 18 ani, a volt cu ajutorul unei mașini să scoată capsă unei granate și-a bătut-o și cu ciocanul. La un moment dat granata a explodat și l-a omorât pe ucenic, prefăcându-l în bucăți. Alți doi ucenici cari se aflau în apropierea lui Bona au fost grav răniți de schijele rărîte din granată. Unul dintre ei, Ioan Boscha, a fost mai rău rănit la stomac, la față și la mîini. Cei răniți au fost duși imediat la spital, unde au fost pansați. Se crede că vor scăpa cu viață.

P. C. V. Maria ne slobozește din purgator

(După P. Kasmir Riedl S. I).

Moartea nu ar fi așa de înfricoșată și îngrozitoare, dacă după aceea n'ar urma pedeapsa și suferința în iad, sau cel puțin în purgator. Sfânta noastră credință catolică ne învață, că dacă omul a vătămat pe Dumnezeu cu vre-un păcat oricât de neînsemnat, el e dator să țină poezia și dacă pe acest pământ nu face destul îndeajuns dreptății nemărginite alui Dumnezeu prin suportarea fără murmur a tuturor suferințelor, pe cari i-le trimite spre acest scop Dumnezeu, atunci va fi nevoit să sufere în lumea cealaltă chinuri îngrozitoare, cari, după cum ne spun sfinții Părinți, nu se deosebesc de chinurile iadului, privindu-le așa cum sunt, ci numai după durata lor, fiindcă acelea țin numai până la un timp anumit, iar după aceea dispar. Suferințele din iad vor dura o veșnicie întreagă, pe când chinurile din purgator (locul curățitor de păcate) țin numai un anumit timp, care cu toate acestea este destul de îndelungat.

Cea mai sfântă Vergură, văzând, că fiii ei sufer chinuri îngrozitoare în purgator, între plânsuri amare se roagă dreptății dumnezeiești ca să le audă plânsurile și tânguirile lor, inima ei cea bună nu le poate suporta toate acestea, ca să nu se grăbească spre ajutorarea celor, cari sufer în acest loc de chinuri, ea să ne putem face o idee despre aceasta, să ne servească aici de mărturie următoarea întâmplare din viața sfintei martire Perpetua:

Aceasta femeie sfântă avea un frățior de 7 ani, a cărui față a fost roasă de boala aceea fără de leac, numită cancer sau rac, și aceasta boală i-a cauzat moartea. Odată, când s'a rugat, fără de voia ei a țesut în rugăciunile ei și numele frățiorului ei repausat, deși lucrul acesta nu l-a mai făcut până acum niciodată, crezând că un astfel de copil mic și nevinovat n'a cauzat nici un rău nimănui și afară de aceea a murit de un morb așa de greu, încât ea credea, că a ajuns desigur în rai. După aceea, eu ochii scâlțați în lacrimi și cu toată dragostea ei de soră, a început să se roage lui Dumnezeu pentru odihna sufletului frățiorului ei, iar în noaptea următoare a avut următoarea vedenie:

A văzut pe frățiorul ei ieșind dintr'un loc foarte întunecos, unde mai erau și alți copii. I-se părea, că frățiorul ei ar suferi de o mare fierbințeală și sete, fiindcă îi era foarte tristă și palidă fața, pe care se vedeau urmele cancerului (racului) în care boală murise. Îi despărțea o mare distanță, așa încât nu se putea duce lângă el. Lângă el era un vas cu apă, care era însă cu mult mai înalt decât creștetul capului său și astfel nu putea să iee apă din acest vas, ca să-și stâmpere setea chinuitoare. Văzând pe frățiorul ei în aceste chinuri groaznice, săgeata durerii a străbătut inima ei, și ziua și noaptea întreagă a înălțat rugăciuni fierbinți către Tatăl nostru cel cereș pentru frățiorul ei și abia răbdia să-și șteargă lacrimile, cari izvorau din ochii ei din aceste chinuri ale purgatorului. Nu peste mult timp au prins-o și pe ea păgânii și fiindcă era o creștină înfocată au aruncat-o în temniță, de unde a fost silită să meargă pe locul

chinurilor, pentru ca să mărturisească credința în Isus Hristos. Nici în temniță nu și-a uitat a se ruga pentru frățiorul ei. Și iarăși a avut o vedenie minunată. Locul unde era frățiorul ei acum, era mai luminat, fața lui era mai curată, era îmbrăcat frumos, iar urmele ranelor nu se mai cunoșteau. Vasul cu apă acum îi ajungea numai până la brâu și cu o ulcică el a putut să-și iee apă și să bea, iar după aceea s'a dus să se joace cu ceilalți copii.

Dacă un copil de șapte ani a trebuit să supoarte un timp îndelungat atari chinuri și suferințe, poate tocmai pentru aceea, că a trebuit să beie atâta apă, fiindcă setea i-se părea insuportabilă; dacă au fost de lipsă atâtea rugăciuni, lacrimi și suferințe pentru acest frățior sfânt, pentruca acela să fie eliberat din purgator; atunci ce să zicem despre noi, cari am dori să trăim o viață sfântă, dar pentru Dumnezeu nu voim să ne lipsim de nici o plăcere lumească, noi, cei cari știm păcătui, dar nu știm pentru păcatele săvârșite să ținem poezia și să ne propunem a ne îndrepta viața noastră?!

Ce năcazuri, ce foamete, ce sete, ce suferință ne așteaptă pe toți aceia, cari vom avea parte mai întâi de purgator? Și oare cine ne eliberează pe noi din acest loc de chinuri? Cine ne va mângăia și alina durerile noastre? După sfânta noastră credință catolică nimeni, decât cea mai sfântă dintre fecioare, P. C. V. Maria, a cărei putere și milă atât în cer, cât și pe pământ și în purgator este atât de mare și ne poate face atâta bine. Tocmai pentru acea Ea pe copiii Ei aceia, cari au cinstit-o în viața lor, au cerut ajutorul Ei și au urmat-o, îi mângăie dacă sunt în purgator și îi eliberează din acest loc curățitor.

O, iubiiții mei creștini! Dacă ne este scumpă mântuirea sufletelor noastre, atunci să iubim și să cinstim pe cea mai sfântă dintre Fecioare, fiindcă ce chinuri îngrozitoare vom fi nevoiți să suferim în purgator, pentru multele păcate de moarte, pe cari deși le-am mărturisit, dar nu ne-am îndreptat spre bine viața noastră și am comis zilnic alte păcate mai ușoare? La cine să alergăm după ajutor, dacă nu la P. C. V. Maria, la aceea mamă cerească, dulce și bună, care astfel îi vorbi sfintei Brigitta: „Ascultă fiica mea, cât de mult a preamărit Fiul meu numele meu. Când îngerii aud numele meu, atunci ei se bucură și mulțumesc lui Dumnezeu, că s'a milostivit prin mine și cu mine, fiindcă în dumnezeire ei văd preamărită făptura omenească a Fiului meu. Aceia, cari sunt în purgator, la auzul numelui meu se bucură, precum se bucură de un cuvânt bun și mângăitor bolnavul, care tânjește de suferință“.

Avem atâtea rudemii, frați, surori, cunoscuți și prieteni în purgator. Să ne rugăm deci pentru ei Preazurarei Fecioare Maria, ca să-i elibereze din acest loc de chinuri, să le oferim sufletele lor purtării de grije a P. C. V. Maria, pentruca și ei, eliberându-se acum din acel loc, prin întrepunerea rugăciunilor noastre, oarecând să se roage pentru noi lui Dumnezeu și P. C. V. Maria, când și noi asemenea lor, vom suferi chinuri înfricoșate în purgator.

Preot Valeriu Crișan

Un orb își recapătă vederea. Un cerșitor orb din New-York, anume Iacob Liberman, de 87 ani, și-a pierdut vederea acum 20 de ani. Zilele trecute a fost operat, în urma cărui fapt și-a recăpătat vederea. Când i-s'au luat legăturile de pe ochi și a băgat de seamă că el vede, bătrânul plin de bucurie a strigat: Acum cel mai mare bogătan al lumii e un biet cerșitor în asemănare cu mine.

Biserica în Franța

Catolicismul este un așezământ dumnezeesc, care crește și se întărește din zi în zi tot mai mult. Deschideți o statistică mai nouă și veți vedea că Biserica catolică numără peste 350 milioane de credincioși, conduși de vreo cinci mii episcopi și un milion de preoți, cari toți stau sub ascultarea Papei dela Roma. Numărul credincioșilor crește din zi în zi: în Anglia și America de Nord întoarcerile la catolicism fac minuni.

Noi, Românii uniți, suntem mândri că facem parte din Biserica catolică. Ca să ne înflăcăram însă și mai mult de măreția ei, am crezut, că ar fi bine să vedem, cum stă ea la alte popoare: la Francezi, Italiani, Belgieni, Germani și așa mai departe.

Franța este prima națiune catolică din Apus. Ea este fiica cea dintâi născută a Bisericii, care a dat lumii o mulțime de mucenici, de sfinți, de misionari și mari binefăcători. Ca să cunoaștem starea actuală a catolicismului din Franța, trebuie să-i examinăm puțin clerul și credincioșii.

Clerul (preoțimea) francez pe care l-am cunoscut destul de adânc în timpul șederii mele în Franța, este un cler fără păreche. Negreșit buzele mele nu sunt vrednice ca să șoptească toate laudele ce i-se cuvin acestui cler zelos, sfânt, evlavios, harnic, învățat și patriot. Dacă Franța a fost ceeace a fost și este ceeace este, aceasta se datorește în cea mai mare parte clerului ei catolic. Îl găsești fruntea tuturor mișcărilor culturale și de binefacere. El a deschis primele școli mari de lume, numite Universități. Toate ramurile în vătăturii au în frunte câte un preot. Toate instituțiile de îndurare creștinească (spitaluri azile pentru bătrâni, săraci, orbi etc.) din Franța au fost înființate de cler. Ce să spunem de „presa bună“ din Franța? Clerul francez scoate o mulțime de reviste și foi pentru învățați, muncitori, pentru tineri și bătrâni. Destul să amintesc că numai ziarul „La Croix“ (Crucea) apare zilnic în câte patru sute mii, iar numărul de Dumineca în câte un milion exemplare. Adevărat că poporul francez știe că trebuie prețuit și încurajat un astfel de ziar.

Franța are azi vreo 40 milioane de locuitori, conduși de 94 episcopi și de vreo 100 mii preoți. La aceștia se mai adaugă câteva zeci de mii de călugări și călugărițe cari duc cuvântul adevărului în toate colțurile lumii. Politicienii francezi fără Dumnezeu, cari pus mâna pe cărma țării, s'au purtat nevreșt și neomenește față de acest cler, care și-a dat viața pentru patrie, când a fost lipsă, prin nindul și batjocorindu-l. Franța poate fi mândră de clerul ei, căci e neîntrecut până azi.

Credincioșii. Catolic în Franța se numește acela care ține la Biserică, care se împărtășește des cu sf. taine și duce o viață mai creștinească. Francezul catolic merge la biserică. Sunt mulți dintre ei cari nu au niciodată pe lângă biserică, fără ca să nu meargă acolo pentru câteva clipe, ca să facă cel puțin o ingenunchiere în fața Euharisticului. E foarte de lăudat felul cum știu francezii să-și sprijinească școlile confesionale cerându-le de un milion școlari. Guvernele francmasonice au voit să închidă cu totul școlile confesionale, dând drept de viață numai celor care se închină lui Dumnezeu. Catolicii însă au protestat energic și jertfesc fără cruțare bani pentru susținerea școlilor lor. Nu rareori poți vedea în Franța și muncitori de fabrică, cari dau osteneala lor de pe o zi din săptămână — Negreșit printre francezi găsești și mulți necredincioși, dar aceștia sunt roadele școlilor francmasonice ale guvernelor.

Catolicismul francez pare a fi mai tare la orașe decât la sate, tocmai contrariul la cece se petrece la noi. Satele au fost atrase în mreaja socialismului păcătos, pe când orașele, unde lumina învățaturii e mai mare cu mult, au rămas mai credincioase. Așa de exemplu la Paris, unde sunt câteva sute de biserici și în cari în fiecare zi se sînjesc mai multe liturghii, la fiecare sf. liturghie poți vedea o mulțime de credincioși cari se cuminecă: generali alături de ostași de rând, baronițe alături de cerșitoare, profesori universitari alături de școlari mititei. Se poate spune fără teama de a greși, că destrăbălarea e binișor trasă în cumpănă de viața curată.

Sunt însă începuturi bune și pe la sate. Credință și viață religioasă este și acolo, însă nu atîta cît s'ar aștepta dela niște săteni cari au niște preoți așa de buni. În curând vor veni însă și satele la adevărata matcă, căci sunt desamăgite de învățatura politicianilor fără Dumnezeu.

De încheiere aș spune atîta: În totalitatea sa poporul francez este un popor credincios și bun catolic, dela care am putea împrumuta și noi multe lucruri bune și mai ales „bisericosenia“, singura care garantează ordinea, pacea, și bunăstarea unei țări.

I. Vultur-Frunzeni

Zlucă laptelui s'a sărbătorit la Blaj cu multă însuflețire. Duminecă după sf. liturghie toată lumea a luat parte la această sărbătoare, în sala de gimnastică a liceului. Serbarea a aranjat-o Camera de agricultură din Dieșoșmărtin, cu ajutorul profesorilor și mai ales a Școlii de menaj din Blaj. Mai întîi a vorbit dl profesor Oros dela Școala Normală, de băleți, iar apoi dl profesor Veliciu dela Liceul de băleți din Blaj, arătînd ce hrană minunată este laptele pentru noi oamenii, ce hrănitor și sănătos e și în cîte forme îl mîncă oamenii. Pe urmă publicul din sală a admirat expoziția laptelui, aranjată de Școala de menaj, în sala de muzică a liceului. Își era mai mare dragul să vezi acolo lapte fierț, lapte scopt, unt, tot felul de caș și brînză, lapte acru, lapte covăsit, lapte bulgăresc, și cîte bunătăți se pot face din lapte. Și mai drăguț a fost cînd domnișoarele ne-au arătat cum se face smîntîna și untul cu mașina, punînduni-l după 20 minute pe farfurii. Au venit apoi copiii și fiecare a primit cîte o ulciacă de lapte cu pîne, cel mai mari chiar și unt, caș și brînză. Să fi văzut ce bucurie și veselie era, de-ți era mai mare dragul să-i privești.

La școlile de fete a vorbit d. prof. Ioan Pop-Câmpeanu.

Domnul și doamna Lindbergh

Am arătat și noi în numărul trecut al gazetei, că copilul furat al lui Lindbergh a fost găsit mort. L-au omorît hoții îndată după răpire. Se înțelege că poliștii americani fac tot cece le stă în putință pentruca să poată pune mîna pe acești mari ticăloși, se spune că pe unul l-ar fi și prins. Își poate închipui, cît de mult au de suferit bieții părinți. Dăm aici fotografia aviatorului Lindbergh, a celui ce a sburat mai întîi

peste Oceanul Atlantic, precum și a nevastei sale, care e fata fostului ministru american Morrow de pe lângă guvernul din Mexico.

Ce mai e nou în politică

Dela noi din țară: lupta cu sărăcia, și ce mai fac partidele — Rezultatele conferinței Micei Înțelegeri dela Belgrad — Ceva despre Hitler și Germania — Ce urmări are omorîrea prim-ministrului japonez — Rusia se gată de răboiu

Încă din anii trecuți un neamț, fost comandant în războiul cel mare a scris, prin gazete, că în anul 1932 — adică în acest an — lumea întreagă va fi în fierbere. Oamenii vor uita de tot ce-i binele și vor avea să se lupte mult cu răul. Din necaz prea mult s'ar putea aprinde iar mânia lumii și astfel tunul și-ar pune din nou văzduhul în stăpînire. Oam așa zicea neamțul și, din cîte trăim, mai că ne vine să-i dăm dreptate. Răul și nemulțumirea domnesc fără șovăire peste viața zilelor noastre, și parecă îi făcătura că toate încercările de îndreptare rămân fără rod.

Guvernul țării noastre se luptă din răzputeri cu sărăcia aceasta care ne-a inundat mai rău decât apele cele mari. Experții francezi au plecat în Franța. Ba încă dl Charles Rist a și raportat guvernului francez asupra celor văzute la noi. De altfel nu înseamnă de loc că experții francezi ne-au scăpat de sărăcie. Salariile sunt încă tot neplătite, aproape dela Crăciun. Funcționarii nemaiputînd de necăjiți, cam fac gălăgie contra acestei întârzieri în plățirea lefurilor. Chiar și guvernul a văzut că ce-i prea mult îi prea mult, și de aceea se spune, că până la 1 Iunie toți funcționarii vor trebui să capete cel puțin jumătate din salariul lunii Maiu. Până cînd scriem însă acestea n'am auzit să se fi plătit vre-un salariu.

Ce fac partidele politice.

Dacă suntem săraci în bani, nu suntem săraci cel puțin în partide politice, cari, în loc să scadă, se înmulțesc. Ba încă, necăjite poate și ele de lipsa

banilor, încep să facă gălăgie contra guvernului și a lucrărilor lui. Partidul gogist, a ținut la Iași o mare întrunire sub conducerea dlui Oct. Goga. Din toate cîte le spun vorbitorii acestui partid nou, precum și din vorbele multora, se crede că într'adevăr dl Goga va lua puterea din mîna dlui N. Iorga. Poate și acestui svon se datorește faptul că membrii partidului său se înmulțesc din zi în zi.

Partidul liberal-ducist, a ținut în Dumineca trecută, o mare consfătuire la Oluj, sub conducerea dlui I. G. Ducă. Se spune că cu această ocazie, guvernul a fost aspru criticat. Ca un lucru nemaipomenit, se pare că partidul liberal-ducist, a încercat să lege prietenie cu partidul național-țărănist. Ar fi vorba deci de un front unic al partidelor, adică unire între toate partidele în ce privește lupta contra guvernului. Național-țărăniștii deocamdată numai prin gazeta „Patria“ mai arată anumite nedreptăți și greșeli de ale guvernului. Lupta sa politică va începe abia după 1 Iunie, cînd vor sosi din streinătate dnii I. Mihalache, G. G. Mironescu și M. Popoviciu. Acești conducători sunt tot în streinătate înainte încă dela sf. Paști. Pe acolo ei discută cu oamenii politici din alte țări și caută să vadă cu ochii lor, cum sunt lucrurile în alte țări pentruca, veniți în țară, să poată face unele schimbări în programul partidului. Cei trei conducători au vorbit și cu dl N. Titulescu, chiar și asupra unor chestiuni de dinlăuntrul țării.

Rezultatele conferinței Micei Înțelegeri, dela Belgrad.

În săptămîna trecută, la Belgrad, capitala Serbiei, s'a ținut conferința Micei Înțelegeri, la care au luat parte miniștrii de externe, dnii Dem. Ghica al României, Beneš al Cehoslovaciei și Marinkovici al Serbiei. În această consfătuire s'a stabilit ca și în alte rânduri, cît de lipsă este acum de pretenia celor trei țări. În ce privește chestiunile mari; blocul dunărean, plata datoriilor și reparațiunilor, precum și revizuirea tratatelor de pace, cele trei state au făcut înțelegerea ca să țină una. În locul ortăcirii dunărene, din care ortăcire Ungaria nădăjduște că va eși cu Ardealul în spate, Mica-Înțelegere crede că mult mai cu folos ar fi dacă cele trei țări ar face între ele un fel de ortăcire de asta. În ce privește datoriile și reparațiunile, se așteaptă rezultatul conferinței dela Lausanne, care nu mai e sigur cînd se ține. În orice caz bine

Ingropăciunea președintelui Franței

Am arătat și noi în numărul trecut ce frumoasă ingropăciune i-au făcut Francezii președintelui lor Doumer. Dăm aici și chipul acestei înmormântări, ca să vadă și cetitori noștri pompa aceasta mare.

este că cele trei state se înțeleg câtuși decât căci azi mai mult ca ori când e de lipsă buna înțelegere.

Ceva despre Hitler și Germania

Am încunostințat din timp pe cetitorii noștri că hitleristii din Germania au ajuns acum cât se poate mai aproape de conducerea țării lor. După alegerile prezidențiale, în care *Hitler* a câpătat tocmai 13 milioane voturi, el începe să fie luat în considerare. Necazul este însă că nici *Hitler* n'are atâția deputați încât să covârșească pe toți ceilalți din parlament. Totuși el s'a pus în bună legătură cu mai mulți generali din armată. Unul din aceștia *Groener*, care a fost în guvernul dlui *Brucning*, a demisionat și acum, spre mai mare mirare, nici unul nu vrea să mai primească să fie ministru de războiu.

În felul acesta *Hitler* începe să bage lumea în spărieți. După cum se spune prin gazetele cele mari, în Germania se va face o dictatură militară, dându-se conducerea în mâna generalilor. Interesante sunt răsunetele cari le au în alte țări aceste frământări politice din Germania. În general putem spune că toate țările sunt îngrijate. Căci se spune așa: drept că *Hitler* și-a organizat partidul după modelul partidului fascist al lui *Mussolini*, dar n'a spus delă început, ce are de scop, așa cum a spus ducele italian. Franța e între cele îngrijate și mai mult decât ea este Rusia bolșevică. După cum spun bolșevicii, *Hitler* ar avea de scop stricarea preteniei cu Rusia sovietică și împreunarea tuturor țărilor din Europa contra Rusiei și Statelor-Unite, din America. Dorința lui ar fi ca să se nimicească de tot bolșevicia, iar Statele-Unite să-și vadă de treburile ei dincolo de ape și să nu mai producă sărăcie la noi în Europa, prin concurența ei. Așa zic bolșevicii despre *Hitler*. Francezii spun însă că ar avea de gând să strice statele de pace și să deslănțue iar un mare războiu în Europa întreagă. În orice caz *Hitler* devine din zi în zi mai important și în felul acesta desigur că va ajunge la locul de conducere. Ce va face, vom vedea.

Ce urmări are omorîrea prim-ministrului Japonez.

Omorîrea prim-ministrului japonez *Inukai* a avut urmări destul de grele

pentru liniștea care credeam că se va așeza în răsărit. Populația japoneză ai cerut guvernului din Tokio, capitala Japoniei, să declare îndată războiul Rusiei. Pe lângă asta armatele japoneze din Manciuria au pornit să prindă nește bande de hoți înarmați, cari nelinișteau viața locuitorilor și mai ales a oficialităților japoneze din acele părți. Bandiții s'au refugiat în Rusia. Armatele japoneze, necăjite pentru acest lucru, au cerut și ele guvernului din Tokio ca să adreseze un „ultimatum“ către bolșevici. Armatele sunt gata de luptă și în tot momentul putem auzi vestea că războiul s'a început.

Central Rusia se gătește de războiu.

Vecina Rusia, cam strâmbă din nas la veștile ce-i vin de către Siberia. Ea nu s'ar lupta bucuros. N'are însă ce face și deaceia se spune că toți Rușii din Siberia au fost mobilizați și fac exerciții de luptă. Muerile sunt alături cu bărbații. Oamenii din Ucraina, dincolo de Nistru, se zice că au fost mobilizați dela 18 la 38 ani. Din Anglia vin vești că Rusia a făcut mari comenzi de puști, gloanțe și cele de lipsă războiului.

Starea lumii nu e deci tocmai bună.

Adunarea învățătorilor din jud. Târnava-Mică

Din durerile învățătorilor. Neplata salariilor. Mizerii și sărăcie cumplită, lacrimi și suspine. Adunarea a fost oprită de guvern.

Învățătorii din județul T. Mică au fost convocați în ziua de 7 l. e. la Dicioșanmărtin în adunarea anuală a „Secției Județene“.

Încă de dimineață se vedeau pe străzile orașului mișcări din partea poliției, svoinându-se, că va fi oprită ținerea adunării, din cauza unor ordine sosite la prefectură. Prefectura era impenată de polițai.

La ora 8:50 sosește cursa dela Dumbrăveni, aducând mulți colegi, în frunte cu harnicul și inimosul nostru președinte, dl *Cornel Schiau*. După sosire îndată este chemat la dl prefect *Moldovan*, unde este reținut până aproape de ora 11. — În timpul acesta soseau învățătorii veniți cu tremurile din amândouă direcțiile și, apropiindu-se ora de începerea „programului“, s'a văzut între ei o mică fierbere.

După mai multe discuții din fața Revizo-

ratului, pornim cu toții spre „Capela Gimnaziului“, unde părintele ortodox *I. Oprea* a celebrat o scurtă slujbă. Părintele-protopop, în cuvinte pline de adevăr și înțelepciune, îndeamnă corpul-învățătoresc la suportarea suferințelor și pe mai departe, aducând vii exemple din viața Mântuitorului. — După terminarea slujbei intrăm cu toții în sala de gimnastică, pentru a ne ținea adunarea, dar suntem opriti de dl director, care e și primar al orașului.

De fapt în convocator era fixată „sala Prefecturii“.

Atunci ne îndreptăm spre revizorat, de unde trecem la școala primară de stat.

Aici, ia cuvânt dl preș. *C. Schiau* și ne arată convorbirea avută cu dl prefect, spunând că nu se poate ține adunarea sub nici un motiv, ci numai o mică consfătuire. Se spune că din cauza neîndestulirilor atât înafară cât și înăuntru, până după 10 Maiu nu se vor mai face intruniri. Totuși în puține cuvinte arată situația grea în care trăim. Citește îndrumările date de dl *Țoni*, președintele asociațiunii învățătorilor. Cu toții: *Trăiască Țoni* — Cere să se adreseze un memoriu dlui *Iergu* dlui *Argetoianu* etc. Dar dl *Toma Cocișiu* — *Blaj*, propune a nu se mai face nici un memoriu, deoarece nici așa nu se ajunge la scop, ci să se trimită o telegramă astfel: „Protestăm cu energie contra sistemului de salarizare“.

Dl *Nicolae Mărginean* din *Dicioșanmărtin* arată cum suntem priviți, ca niște „naivi“ — proști și protestează cu energie împotriva salarizării cu întâzieri de 5—6 luni. Ne puniți față un caz trist și revoltător, cum un *Judeu* a obținut acreditive, iar dl *Stanciu* un român — nu.

Un domn propune: să se trimită o telegramă de dragoste dlui *Țoni*. Urale „*Trăiască Țoni!*“

Îa cuvânt dl sub-revizor *I. Beian*, care ne cere a-ne comporta timpurilor de azi. Ne asigură, că va fi mereu cu noi și pentru noi și că se va face luntre-punte pentru a-ne primi salariul.

Punctul cel mai trist a fost spovedania dlui *Sârbu* din *Sănel*. — Cu lacrimile în ochi, cu glasul plin de durere, ne arată, că sosit sfârșitul, nu mai poate, cuțitul și e gât. Ne spune cum astă-toamnă a luat bani împrumut, pentru a-și înscrie cei 5 copii la școală. Apoi cum astă-iarnă astriat pământul cotețului, ca să-și încălzească familia. Iar acum cum a cerșit dela colegi, ca să poată veni la *Dicioșanmărtin* și ne întreabă ce suntem: jitori sau cerșitori.

Ne spune cum în ziua învierii a plecat de 3 ori, la plecarea de-acasă, la cetirea evangheliei și la venire, când n'a avut ce pune la masă copiilor. — S'au auzit în tot cursul acestei destăimiri, dese suspine ale colegilor. — Dl *Schiau* spune „că dacă am da cursă reriilor, am ajunge într'un eintirim“.

Adunarea a dat deplina imputernicire dlui *Schiau*, iar cu pașii greoi, cu grijile zilei adăugate săpate pe fețe, ne-am îndepărtat care încoace făcând impresia, că ne reîntoarcem dela o înmormântare. E prea mult!

I. Pascu

Moartea unui bătrân. În satul *Dobrovici* din *Serbia* a murit săptămâna aceasta bătrânul cu numele *Radenco Ștefanovici*, în vârstă de 127 ani. El lasă un fiu care are etatea de 96 ani și un frate bun al lui, care are de 115 ani. Aceasta se vede că e o familie viață lungă.

Getiți „UNIREA POPORULUI“

Lupta contra pocăitismului

Ce poate strălucii? Când muncești cu zel, culegi recoltă bogată

În anii de după războiu, pe lângă multe alte nenorociri și lipsuri, s'a abătut asupra satelor noastre și ciurma spirituală a pocăitismului fals și fățarnic, care mai dăinuiește și azi ca un blăstăm pe capul poporului nostru atât de credincios altădată.

Creștinii credincioși, în frunte cu adevărații lor păstori sufletești, preoții, au început din bună vreme lupta contra răului, lupta cea sfântă contra fiilor lui Antihrist. Cu toate acestea rezultatul a fost neînsemnat în multe locuri, pentru că armele de care s'au folosit n'au fost totdeauna evanghelia și n'au stat cu toții sub semnul mielului ceresc, care este crucea. Acum starea de lucruri începe a se îmbunătăți. Preoții s'au convins că numai lumina poate alunga întunericul. Au început să scuture praful de pe cărțile noastre bisericești, în cari se cuprind o adevărată comoară dătătoare de viață.

În comuna Biczul Ardelean încă au căzut multe suflete plâpânde în lațul înșelător al pocăitismului. Aceste suflete slabe sunt sortite să piară dacă nu vor reveni la marea până mai au vreme, ca și fiul cel rătăcit. Unii dintre ei se sbat, ca frunza pe apă. Sunt mânăți de valurile greșelilor spre fundul prăpastiei. Sunt însă și de aceia cari au început să-și dea seama de întunericul în care zac, ca vameșii și păgânii, cari nu aseultă de biserică. Isus a spus doar că, „cine nu aseultă de biserică, să-ți fie tie ca un păgân și vameș”. De sine înțeles că aici e vorba de biserică conducătoare pe care o formează episcopii și preoții, în frunte cu Papa dela Roma, urmașul sf. Petru, pe care Mântuitorul l-a pus mai mare peste credincioși prin cuvintele: „Paște oile mele, paște mielușii mei”. Aceia cari nu tălmăcesc așa cuvintele lui Hristos, greșesc amarnic.

Toate acestea, preoții le-au spus credincioșilor în predici și în convorbirile lor cu supușii lui Isus, dar n'a fost de ajuns. Pocăitii falși se înmulțeau zilnic.

Atunci mulți păstori sufletești au început să facă șezători religioase de seară, unde sufletele cari iubesc pe Dumnezeu și doresc să ajungă în împărăția sa cea cerească, învață rugăciuni și cântări de laudă față de acela, care ne-a dat viață și ne dă și acum atâtea bunătăți, fără de care viața ni s'ar stinge.

Am avut fericita ocazie să iau parte la câteva ședințe de seară pe cari le-a aranjat părintele Teodor Cădea în parohia Sfinției Sale din Biczul. Pe fața sătenilor adunați se putea vedea o mare mulțumire sufletească, în timp ce intonau frumoasele cântări din „paraelisul Maicii Domnului”, și răspunzătorile la liturghie. Mai în urmă au început și troparele și irmoasele marilor sărbători. Toate aceste cântări de proslăvire sunt urmate de sfaturile înțelepte ale părintelui. Nu se mărginește numai la mângâieri sufletești, ci le dă și sfaturi practice pentru viața de toate zilele, cari le plac mult la săteni. Sunt ca o ploaie răcoritoare ce cade pe un pământ uscat de secetă.

Împreună cu cantorul său Țirsea a format un cor ce numără vreo 25 de coriști. Aceștia fac exerciții corale de două ori pe săptămână: Marția și Vinerea. La ele iau parte uneori numeroși credincioși. Paraelisul se cântă în fiecare Duminică seara la Biserică.

La asociațiunea de rugăciuni „Cultul sfinței inimi”, care a fost înființată acum-a trei ani, sunt înscrise peste 100 de inși femei și bărbați. Aceștia se cumină cu sfințele

taine euharistice în fiecare [Intâia Vinere din] luni.

Părintele Cădea muncește cu zel în ogorul în care l-a așezat Domnul, pentru că știe că Dumnezeu nu lasă nerăsplătită nici o faptă bună.

Gheorghe Tepeș
inv. Biczul Ardelean

Un preot reformat lucrează în grădină, încunjurat de manifestanți și detilanți români, în ziua de zece Maiu

În comuna Dileul Vechiu, în anul 1929, s'a sădit un stejar, în amintirea înfăptuirii marelui ideal „Unirea Ardealului cu Patria Mamă”.

De atunci a rămas ca program al serbării zilei de 10 Maiu, că toți românii din comună, — în frunte cu reprezentanții diferitelor autorități locale: notar și primar, învățător cu școlarii, jandarmeria și consiliile diferitelor instituțiuni, — se întrunesc la un Te-Deum, în biserică română, după care, merg la stejarul sădit.

În acest an serbarea de 10 Maiu fiind mai restrânsă, dar făcută cu o mare însuflețire, au mers dela școala română de stat, la biserică gr. cat., în curtea căreia este sădit stejarul, la temelia căruia se găsește sigilat pe pergament, actul comemorativ al sădirii; la reîntoarcere s'a continuat traversarea câtorva străde din comună, în coloană fiind muzică și corul de copii, care mereu isbucneau în urale, strigând: Trăiască Regele, Trăiască România etc.

Ajunși în mijlocul comunei, spre surprinderea tuturor, preotul unguresc Jacob Ludovic, plivea în grădina sa, pe lângă a cărei gard șerpuieste de jur-împrejur, drumul pe care înainta această manifestațiune națională, și fără nici o sfilă, rușine sau curiozitate și-a continuat munca în sunetul cântărilor naționale ale copiilor și muzicii, iar când manifestații isbucneau în urale, preotul se întorcea cu dosul către ei, aplicându-se cu capul la pământ.

La sfârșitul manifestațiunii, preotul a rămas lucrând în aceeași pozițiune, dar cu dosul tot spre manifestații cari își continuau drumul lor, cu muzică și cântări, în a căror sunete preotul își plivea ceapa de pe straturile din grădină, cari sunt la o distanță de 10—15 m. de șosea.

După masă același convoiu a fost reconstituit pentru a merge manifestând spre câmp, unde era organizată serbarea câmpenească, iar la reîntoarcere convoiul românilor, învidios că timpul nu a favorizat serbarea, cântau și chiuiau însuflețiți, o chiuitură nouă, inventată pe loc:

Popa nostru reformat...

Și-a plivit azi cănepa'n strat,

de și nu numai românilor, dar chiar ungușilor din comună le este rușine să spună că este preotul lor și se lăpădă de el.

Din sat.

Cât vorbește omul într'un an

Un doctor din Anglia, a făcut o socoteală foarte ciudată. Anume a cercat să găsească, cât vorbește un om într'un an. Și a găsit, că un om vorbește într'un an între 11—12 milioane cuvinte și dă mâna cu vreo 1200 de persoane. Cîlpește din ochi de 95 milioane ori pe an.

Doctorul a făcut aceasta socoteală numai la bărbați. Nu s'a încumetat s'o facă și la femei, mai ales la celele rele de gură și la soacre. Pricina e, că nimenea nu e în stare să numere atâtea cuvinte, câte flecărește o femeie într'un an.

Expoziția Școlii de menaj. O foarte frumoasă expoziție a făcut Școala de menaj din Blaj Duminică, arătând lumii, ce știu lucra aceste fete. Țesături, covoare, giolgiu, borangic, cămeși, cătrînțe, tot felul de albături, dulcetuuri, compoturi, șerbetuuri și mai știu eu câte de toate, până și ouă minunate încondeiate, am văzut acolo. Am rămas foarte încântat de cele văzute și nu putem decât să gratulăm celor ce conduc această Școală. Ne-ar plăcea foarte mult dacă părinții cât mai mulți ar vizita această expoziție, ca să vadă, câte lucruri frumoase și folositoare se învață la această școală. Convingându-se despre aceasta, sunt sigur, că nu s'ar îmbulzi cu copilele lor tot numai la Licee, Școli Normale și Comerciale, ci și le-ar da cu dragă inimă la Școlile profesionale și de menaj, de unde se alege cu atâtea minunate învățături.

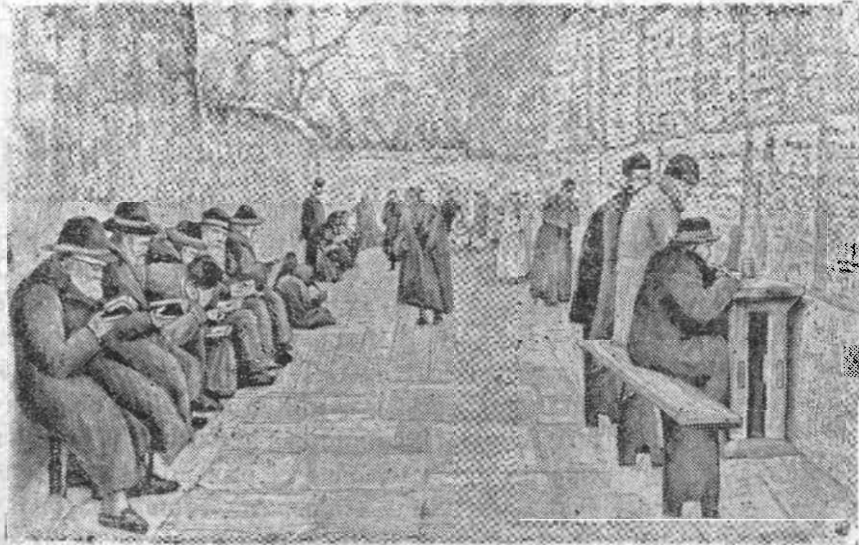
O mare nenorocire cu un autobuz. Într'una din zilele acestei săptămâni un grup de studenți dela politehnică (școala de ingineri) din București, au plecat la Câmpulung, într'o excursiune cu autobuzul. Când excursioniștii se întorceau spre casă în dreptul unui canton, la o cotitură a drumului a venit în calea autobuzului o femeie. Conducătorul autobuzului sucind prea mult de roata dela cârma autobuzului, voind să se ferească de femeie, autobuzul s'a levit de un copac din marginea drumului și s'a răsturnat. Toți studenții au fost răniți greu. Deasemenea un profesor care se afla cu ei, precum și femeia din cauza căreia s'a întâmplat nenorocirea. Toți răniții cu un alt automobil au fost duși imediat la spitalul din Câmpulung. Se speră că nu va muri nici unul dintre cei răniți. Femeia e grav rănită fiindu-i spart capul în câteva locuri.

O casă din Bralla s'a prăbușit. În noaptea de 17 Mai casa cu etaj, care era proprietatea lui Marcu Weisselberg, s'a prăbușit provocând mari pagube. În aceasta casă locuiau 3 familii. În partea de jos a casei, numită parter, se afla instalat un atelier în care se aflau multe mașini. După spusele familiilor cari locuiau în casă, cam pe la ora 2 noaptea au auzit un zgomot mare. Cuprinși de frică au eșit imediat în curte și spre marea lor mirare au văzut, că un zid al casei se prăbușise și că de acolo venise zgomotul. Dându-se alarma, toți au ieșit din casă și, ca prin minune, nici unul n'a fost prins de dărâmurile casei. Imediat după ce au ieșit toți din casă, toată casa s'a prăbușit. Cauza acestei nenorociri se crede, că ar fi slăbirea temeliei din cauza apei, care o rosese și apoi zguduirile făcute de mașinările dela parter.

Cum au înșelat lumea două țigănci.

Acum câțiva timp mulți oameni cari cred în boscoane au fost înșelați de mari sume de bani de 2 țigănci. Aceste 2 țigănci cu numele Elisabeta și Tereza Daniel se dădeau sfinte venite dela Ierusalim și că ele având „dub sfânt” pot să facă multe minuni, dar mai ales să vindece bolnavi. Și fiindcă se temeau ca nu cumva să fie prinse, se duceau mai ales la femele dela sate. După ce se îngrijeau ca să ia banii înainte de a face minunea vindecării bolnavilor spuneau celor din casă să lasă afară și în timp ce una spunea vorbe neîn-

Plângerea de pe ruinele Ierusalimului

ziduri este a credincioșilor lui Mohamed. Credincioșii lui Moise au și ei dreptul să plângă la aceste ruine în anumite zile din an, dar nu mai au dreptul să-și aducă cu sine scaune și bănci, dupăcum arată chipul de mai sus.

felese, cealaltă căuta prin casă și unde găsea ceva de preț, îl fura. Pe un morar au zis că-l scapă de reumatism și au înșelat dela el frumoasa sumă de treisprezece mil lei, și țigăncile s'au ales cu banii, iar morarul a rămas cu boala. După multe înșelătorii făcute pe sate, au venit la Brașov, aici însă au fost prinse și închise.

Cât mănâncă o rândunică. Un învățat a avut răbdarea să observe și să calculeze, câte insecte (gândaci) mănâncă o familie de rândunele într'o vară. Acesta a constatat că o pereche de rândunici mănâncă, împreună cu puil lor, în cursul unei singure luni, două sute șaptezeci mii insecte. O pereche de rândunele cari n'au puil flecare rândunică prinde vre-o șase sute muște și țânțari pe zi, ceace face pe lună treizeci și șase mii insecte. Să nu ne mirăm așa tare de acești numeri într'adevăr mari, căci trebuie să ținem seama de faptul că în timpul verii, în special în timpul creșterii puilor, paserile petrec 16 ceasuri pe zi în căutarea hranei. Cu numărul de insecte arătat mai sus se pot hrăni o pereche de rândunele și puil lor, dar de multeori mănâncă mai multe insecte.

Mort din cauza frigului. O nenorocire s'a întâmplat zilele trecute în apropiere de satul Mihai din județul Ialomița, în următoarele împrejurări: Locuitorul cu numele Ioan Oprea, din numitul sat, pe când se afla la plug, a fost surprins de un vânt puternic, după care a urmat o ploale mare și rece. Cum numitul locuitor se afla la o distanță de 15 kilometri de sat, în timp ce se întorcea spre casă deodată a căzut jos și a murit, din cauza frigului ce-l cuprinsese. Tot din cauza frigului a murit și calul pe care venea el spre casă. Tot din cauza ploilor și a marelui frig, care băntue în aceste părți de trei zile, au murit 20 de cai de ai locuitorilor din comuna sus zisă și împrejurimi. Lucru cam neobișnuit, în luna Maiu așa frig ca iarna.

Un vapor cu călători la foc în largul mării. În apele Oceanului Indian, numai la câțiva kilometri de coastele Africei, un vapor francez, care avea pe el șase sute de călători, care venea din China și se îndrepta spre portul francez Marsilia, a luat foc. Vaporul care era în primejdie imediat, a cerut ajutor. În ajutor au sosit alte patru vapoare, cari au reușit să scape câțiva călători. Printre nenorociții de pe vaporul aprins se afla și un ministru de finanțe. După ultimele știri, pe cari le avem, dintre cei șase sute de călători câți erau pe vapor n'au scăpat cu viață decât 400, iar ceilalți 200 s'au înecat. Nu s'a putut sta-

Atât Jidovii de legea lui Moise, cât și Arabii de legea lui Mohamed merg în anumite zile la zidurile dărâmate ale bisericii din Ierusalim și plâng cu amar, jeluindu-și trecutul. Cu vremea aceste două popoare au ajuns însă la cuțite și s'au chiar omorât unii pe alții, discutând, cine are drept să plângă la ruinele bisericii celei vechi. Ajungând procesul la Liga Națiunilor, aceea a hotărât că dreptul de proprietate asupra acestor

billi încă cu siguranță, din ce cauză a luat vaporul foc. Nenorocirea este mare, căci s'au înecat atâția oameni și de altă parte pagube mari, căci un pavor costă câteva milioane.

Intoarcerea alor doi bărbați de seamă în sânul bisericii catolice. În Elveția trăia de curând învățatul Maurice Gabbud care conducea, ca director, ziarul potrivit credinței „Confédéré“. Toată lumea îl cunoaște ca pe unul dintre cei mai mari dușmani ai bisericii catolice. Mai ales era mare prieten al școlilor fără religie și fără Dumnezeu, pentru cari a luptat o viață întreagă. Înainte de moartea întâmplată cu puțin înainte, lui Maurice Gabbud i-a părut rău de tot ce făcuse împotriva bisericii; chemă trei prieteni buni de ai săi, în fața cărora a retras tot ce a scris în viață împotriva acestei biserici, pe urmă a trimis după un preot, s'a spovedit și cuminecat cu cea mai mare evlavie, murind ca fiu îndreptat al acestei sfinte biserici.

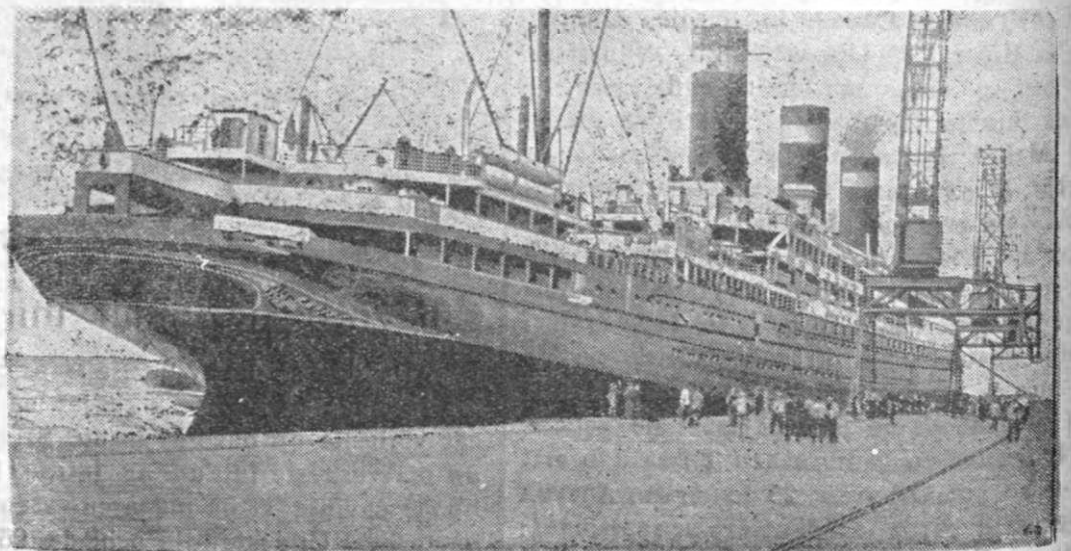
Acelaș lucru l-a făcut și patriarhul bisericii naționale din Mexico, Perez. Acest preot adevărat s'a făcut unealtă oarbă în mâinile fostului președinte al statului Mexican, dl Calles. Ca să arete că guvernele numite de dl Calles nu sunt potrivnice religiei peste tot, preotul Perez a întemeiat așa-numita biserică națională din Mexico, al cărei patriarh s'a declarat el, dupăce mai întâi fu numit episcop al acelei

biserici. Înainte de moartea sa, întâmplată cu câteva zile mai înainte, patriarhul Perez a chemat pe toți medicii și bolnavii din spitalul în care se afla și a declarat în fața acestora că are de gând să se împace cu biserica de care s'a rupt prin schismă (despărțirea unei părți din credincioșii de biserica mamă, păstrând dogmele ei de căpetenie, însă nerecunoscând căpetenia acelei biserici). Cuvintele pe cari le-a rostit cu acel prilej acest „patriarh“ au fost cât se poate de groaznice și de aspre, arătându-și slăbiciunea, ambiția și păcătoșenia proprie. „Mă rog de iertare pentru acela pe cari prin pilda mea i-am desbinat de biserica cea adevărată. Toate păreriile mele au fost greșite și păcătoase, și îi rog pe toți foștii credincioși să se întoarcă numai decât dacă se poate, deodată cu mine în sânul bisericii celei adevărate“. După aceste declarații, luate și la proces verbal și iscălite atât de el cât și de toți cei de față, „patriarhul“ Perez devenit prin declarațiile sale din nou preot simplu, a cerut să vină parohul să-l spovedească și cuminece. Apoi a murit împăcat cu Dumnezeu și cu biserica. Mitropolitul bisericii catolice din Mexico, luând la cunoștință întoarcerea păr. Perez, a poruncit ca în Dumneca întâle după moartea și înmormântarea păr. Perez, să se slujească în toate parohiile sfintele liturghii pentru odihna sufletului răposatului servitor al lui Dumnezeu preot Perez.

Starea semănăturilor. După datele ministerului Agriculturii starea semănăturilor din țară e următoarea: Insemnăturile de porumb se fac în tot cuprinsul țării, orzul și ovăsul de primăvară au răsărit într'un mod îndestulător. Ceace a ținut puțin în loc creșterea semănăturilor a fost timpul cam rece care a ținut până mai săptămâna trecută. Timpul de azi înainte va fi foarte bun pentru dezvoltarea semănăturilor. Situația pomilor roditori și a viilor este în general mulțumitoare. Semănăturile de toamnă sunt foarte frumoase și promit o recoltă bogată. Mici pierderi au fost în unele regiuni, unde au fost în unele regiuni unde au fost revărsări de apă și unde grindina căzută a făcut mici pagube. Pagube mai mari sunt în unele județe din Vechiul Regat și în Basarabia.

† **Victor. P. Bruchental** preot gr.-catolic în Cosniciul de jos a dormit în Domnul, după scurte și grele suferințe în al 56 lea an al

Cel mai mare vapor al lumii

este fără îndoielă încă și astăzi vaporul american „Leviathan“, care a fost pe vremuri, înainte de război, vapor german și purta numele de „Vaterland“. Acest vapor, al cărui chip îl vedem în această pagină la acest loc al gazetei noastre, are o greutate de 54 mii de tone (o tonă face 1000 kgr.) Mărimea lui se vede foarte bine dacă privim pe chipul nostru, cât de mici par oamenii pe lângă acel vapor, care a fost luat în 1914, la izbucnirea războiului, de către americani, al cărora este și astăzi.

vieții, și 29 al preoției și al fericitei căsătorii, provăzut cu Sf. Sacramente, la 15 Maiu 1932, ora 6¹/₂ p. m. în Șimleul-Silvaniei. Prohodul i-s'a făcut Miercuri la ora 11 a. m. în biserica gr.-cat. din Cosniciul de jos. Sfânta liturghie pentru sufletul celui adormit s'a slujit în biserica gr.-cat. din Cosniciul de jos, în 19 Maiu 1932. — În veci pomenirea lui!

† **Văd. Eleonora Vicaș n. Pop** a adormit în Domnul după lungi și grele suferințe, provăzută cu Sf. Sacramente ale muribunzilor, în anul al 68-lea al văduviei, la 18 Maiu ora 8¹/₂ seara. Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă, 21 Maiu, orele 11 dimineața în Șimleul-Silvaniei, de unde a fost transportată în cripta familiară din Bănișor. — Facă-l Dumnezeu parte cu dreptii!

Buruieni cari strică laptele vacilor

Vara, vacile nu se mai țin în grajd. Umblă la pășune, unde le merge foarte bine. Fac mișcare și mănâncă iarbă, care le înmulțește laptele.

Se întâmplă adeseori că seara când vin acasă vacile și le mulgem, laptele e galben sau roșietic, sau are gust amar și neplăcut. Zicem că a trecut vre-o rândunică pe sub vacă, ori cineva a bosconit-o și i-a stricat laptele.

De multeori dintr'odată se imputinează laptele vacilor. Zicem că strigoii au venit noaptea și le-au luat laptele. Și punem rug la poartă și la ușa grajdului, ca strigoii să nu poată intra. Iar pentru ca laptele să se înmulțească iarăși, chemăm câte o babă descântătoare să le descante.

Dacă cercetăm mai deaproape, putem să găsim, că rândunica care a trecut pe sub vacă, ori boscoanele și strigoii, cari i-au stricat laptele ori l-au furat, nu sunt altceva decât buruieni ce se găsesc pe câmp și pe cari dacă vacile le mănâcă, li-se strică laptele. Se schimbă gustul și mirosul laptelui, ori se imputinează cu totul.

Astfel de buruieni sunt: *Limba oii, Usturoiul de câmp, Dediștii, Pelinul, Brândușa de toamnă, Cucuta, Filimniile, Laptele cânelui, Coada cocoșului, Tutunul, mugurii Fagului și bradul numit Tisa.*

Unele din acestea plante fac să se imputineze laptele într'una, până încețază cu totul. Altele schimbă sângele vecilor și în legătură cu sângele se schimbă și laptele. Ating și creerii și firele nervoase ale vacilor și din cauza aceasta încă se imputinează și strică laptele, iar vacile afăta lapdă.

Mai ales dacă vacile au mâncat Usturoiul de câmp, Pelin sau Laptele cânelui, laptele nu se mai poate folosi și nu se poate mânca.

Din cauza acestor buruieni nu se strică numai laptele vacilor ci se poate strica și laptele oilor și al caprelor.

Multe dintre buruienile stricătoare de lapte se găsesc pe imașuri, pământuri nearate, lăsate de pășune anima-

lelor. Astfel e Laptele cânelui, Pelinul, Usturoiul de câmp și Cucuta.

Altele se găsesc pe fânețe, cum sunt Dediștii, Limba oii și Brândușele. Iar altele se găsesc prin păduri. Așa e Coada cocoșului, Fagul și Tisa.

Unele dintre acestea plante, cum sunt Fagul și Tisa, nu se pot stârpi și nici nu e bine să se stârpească.

Sunt arbori folositori, al căror lemn este foarte întrebuințat. De mugurii de Fag și de Tisa e bine să apărăm animalele, grijind să nu-i pască.

Celelalte buruieni se pot stârpi, fiind stricătoare. Mai ales Laptele cânelui, Cucutele și Pelinul, e bine să fie stârpitate. Sunt veninoase și destul de primejdioase.

Stârpirea se poate face ușor, într'o zi ploioasă, când oamenii nu pot ieși la alt lucru dela câmp, ori chiar și într'o zi de sărbătoare după amiază, când tot satul poate ieși la câmp, ori la pădure și cu sapa, taie toate buruienile stricătoare și veninoase.

Intr'o pășune bună și curățită de buruieni rele și vitele sunt mai vesele și mai frumoase, pe când într'o pășune plină cu tot felul de buruieni rele, vitele sunt mai slabe, aleargă în toate părțile și păstorul nu le mai poate griji bine.

Ion Popu-Câmpeanu

Despre Asociațiile Agricole

Ce trebuie să știe plugarii despre aceste tovarășii și ce vrea guvernul să întâruiască prin ele.

În Monitorul Oficial Nr. 167 din 13 Iulie 1931 s'a publicat legea privitoare la avantajele acordate Asociațiilor Agricole, această lege s'a votat de corpurile legiuitoare, fiind depus proiectul de lege de Ministerul Agriculturii, unul dintre cei mai distinși agronomi ai țării și la cuvântul Maestății Sale Regelui că agricultura va progresa numai asociindu-se agricultorii de toate ramurile și creindu-se pentru ei creditul necesar.

Legea este simplă. Cere 1., ca agricultorii să se asocieze astfel încât să lucreze după o conducere a 6 membri, cari formează Consiliul lor de administrație pe care și-l aleg agricultorii asociați dintre ei. Se cere, ca toți agricultorii dintr'o comună să intre în asociație pentru ca întregul hotar al comunei să se poată lucra după sfatul Consiliului de Administrație, fără a rămâne agricultori, cari să lucreze altfel și deci să incurce cu seminte rele, necurățate sau cari nu dau destul profit. Sămânăturile celor neasociați ar infecta cu sămânță de burueni rele de pe locurile lor sămânăturile bune și îngrijite ale celor asociați.

Dacă totuși nu s'ar asocia toți sătenii din comună se pot face asociații pe o suprafață de cel puțin 50 jug., proprietate a cel puțin 25 membri, însă să aibă la un loc loturile lor.

Legea cere ca asociații să-și stabilească planul de cultură al pământului lor adică: 1., Să aibă un asolament (schimbarea din an în an a arăturilor, spre a atrage din pământ cel mai mare folos posibil) de 2, 3 sau 4 câmpuri. În județul nostru de obicei la toate comunele cu agricultură mai îngrijită există 3 câmpuri: al miriștilor, al curuziștilor și al ogoarelor. Comunele cu pământ mai puțin sau cu conducere mai bună au închis hotarul și în locul ogoarelor sămână nutrețuri, bichină sau trifoi. Amintim că bichina și trifoiul sunt cele mai bune nutrețuri, de oarece sunt excelente nutrețuri pentru tot felul de vite și îngrășă pământul.

2. Cere ca pentru toate sămânăturile, cari se fac toamna, grâu, orz, săcară, să se facă prima arătură adânc (18—26 cm.) să se grăpeze cu grapa cu colți adusă înainte pentru a scoate piru și alte burueni, arătura de întora numai jumătate adânc iar arătura pentru sămânțat în față, fie că se sămână sub brazdă, fie că se sămână după arat și se îngroape sămânța cu mașina de sămânțat sau cu grapa.

Pentru sămânăturile de primăvară: orz, ovăs, secară, cucuruz, cartofi, cănepe, tutun, sfeclă etc. se fac arături adânci toamna — arătură de degerătură, orzul și ovăsul se pot sămâna primăvara îndată ce se abicește locul cu mașina sau grapa, fără a se mai ara.

Gunoii se cară în timpul iernii când alte lucrări nu prea sunt și când se pierde mai puțin din părțile mai bune ale gunoiiului; se dă la plantele, cari se sapă. La păioase sau nutrețuri se dă gunoiu numai dacă locul este prea slab și acolo unde încă nu se sămână în asolament regulat cu câmpuri bine stabilite; — unde este asolament stabilit gunoiul dat din destul la plantele cari se sapă, ajută și la nutrețurile, cari se sămână după cucuruz și alte plante, cari se sapă, și ajută și la grâu, orz, ovăs, secară, cari se sămână după nutrețuri; — bichină și trifoi — gunoiul deci are putere de hrănire 3—4 ani. — La păioase mai bine convine îngrășământul de fabrică supersofat, iar la fânețe și pășuni cianamidă; însă în actuala criză prețurilor acestor îngrășăminte sunt prea mari.

Miriștile se ară în față îndată după ce se cară clăile, cu scopul de a rămâne pământul afânat și ravăn și să stârpească insectele vătămătoare sămânăturilor, cari insecte își fac de obicei cuiburile în păioase.

În lipsă de pășunate, miriștile se pot paște de vite după ce se ridică clăile, însă numai pe timp uscat și se ară după ce se rod miriștile adică după 2—3 săptămâni.

În această arătură de miriște se pot sămâna napi de miriște, cari dau nutreț mult și bun pentru porci și vite mari, înlocuind sfeclele de nutreț.

3. Semințele se sămână cele mai potrivite pentru localitatea asociației. În județul nostru s'a dovedit până în prezent următoarele semințe, cari rentează mai bine.

Grâul Secaș curat care are 82 kgr. hectolitru (5 feldere). Grâul de primăvară „Stefani” 71, care a dat în județul nostru 84 kgr. la hectolitru. Orzul de primăvară „Izaria” care are până la 72 kgr. hectolitru. Ovăsul „Sămânță 88” și „Bancuț” care are până la 55 kgr. hectolitru. Secară „bogată” cu bobul alb. Cucuruz cu bob rotund și meted și cucuruzul portocaliu numit și de 3 luni, acestea 2 feluri de cucuruz sunt superioare în ce privește calitatea, nu sunt fărâtoase și ușoare ca „masana calului”, care numai la ochi și felderă înșală aparența, iar de fapt are puțină valoare nutritivă și nu se coace în toți anii.

Cucuruzul cu bob rotund se găsește aproape în toate comunele, este cucuruzul vechiu cultivat la noi înainte de a se aduce din America cucuruzul măseaua calului, în anii de foamete din țară. — Origine își poate procura sămânță bună de cucuruz urmând instrucțiunile date de Camera agricolă pentru aflare la Primării și școli, și instrucțiunile de selecționare ale cucuruzului trimise de Camera agricolă la dnii învățători.

Sămânța de grâu, orz, ovăs, secară se procură vânzând sămânța ce trebuie să samene și mai adăugând diferența de preț pentru sămânța arătată mai sus.

Asociația anunță din timp Camera Agricolă de cantitățile de sămânță ce li trebuie, depunând și costul, iar Camera Agricolă li va

procura sãmanta necesară. — Sãmanta de grâu, orz, ovàs, secară se curãtã la trier și mai ales sãmanta de grâu se trateazã cu piatrã vântãtã fãcutã cum se stropește via sau cu prafurã cum am trimis la primarii dela Camera agricolã instrucțiuni și prafuri. — Sãmãnatul cu mașina în rãnduri este cel mai bun. Numai din economia seminței se poate plãti mașina de sãmãnat.

Sãmanta de trifoi se poate procura de sãteni astfel:

Din trifoiște se pãstreazã pentru sãmanta numai partea, în care nu este torțel (rãie), se adunã cu grije trifoiul, care nu se lasã de sãmanta, pentru ea vântul sã nu arunce peste trifoiul oprit de sãmanta trifoi în care este rãie, adicã trebuie bine ferit sã nu se atingã de alt trifoi cu rãie.

Se treerã tot trifoiul asociațiilor la mașina de imblãtit trifoi, dupã ce s'au convins, cã este bine curãtatã ca adicã sã nu aibã nici un fir de trifoi prin mașinã, deci siguranța, cã nu este rãie în mașinã.

Președintele asociației va lua dela fiecare asociat 1/2 kgr. sãmanta de trifoi, pe care va înscrie numele asociatului și comunã, și va trimite Camerei Agricole. Camera Agricolã va trimite toate probele la stațiune de analizã a statului, care va comunica Camerei dacã existã sau nu rãie; — astfel cu micã cheltuialã fiecare asociat va putea avea sãmanta curatã de trifoi.

Când vor fi multe asociații în județ prin contribuția asociațiilor s'ar putea procura o mașinã de desuscutare (de curãțitul trifoiului și lucernei), care costã scump. — În județul nostru se cultivã pãnã la 5000 jug. trifoi anual, deci meritã toatã atenția curãțirea seminței.

(Va urma).

De pe ce se poate cunoaște firea omului

Pe fața omului sunt anumite trãsãturi, de pe cari se poate cunoaște ușor firea și nãravul lui. Așa: Douã-trei trãsãturi sub ochi, strãmbate cu marginea în sus, aratã o fire voloasã și bunã.

Aceleași trãsãturi cu marginea strãmbatã în jos, aratã o fire cludatã și îngrijoratã. Una sau douã linii drepte în jos, între sprâncene, aratã o fire lute și tare. Douã linii îndreptate în jos, la fiecare margine a gurii și cari coboară în jos pãnã la bãrbie, aratã limbuție vorbã multã. Linia care pornește deasupra nãrilor, înconjurând gura și ajungând pãnã la bãrbie aratã nerușinare și batjocurã. Iar linia care pornește de deasupra gurii, aratã o fire rãzburãtoare.

Diul C. ca Ion. Am primit articolii D.-Tale, pe care însă nici nu-i citim pãnã nu știm cine i-a scris. De atâtea ori am scris în gazetã, cã nu putem publica articoli fãrã de a ști numele, caracterul și locuința celui ce ni le-a trimis.

Mai multora. Ne trimiteți articoli kilometrici, de câte 9—12 pagini scrise mărunt, cu rugarea sã-i publicãm. Dãnd curs rugãrii D.-Voastre, ar urma sã nu mai tipãrim altceva în gazetã decãt articoli kilometrici. E bine, asta nu se poate. Scrieți cât mai scurt. Cu cât este articolul mai scurt, cu atãta ajunge mai iute la rãnd, și cu cât e mai lung cu atãta intãrzie mai mult și ajunge mai repede în coș.

Redactor: IULIU MAIOR.

Noul mers al trenurilor

Incepând cu ziua de 22 Mai 1932 trenurile circulã în gara Blaj precum urmeazã:

Spre București și Praid

Felul, nrul și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacã	Sosirea în stația de destinație
Rapid Dacia 22 Curtici	5,28	5,37	13,15 Bucur.
Personal . . . 324 Teiuș	5,55	6,00	8,20 Sighiș.
Personal . . . 333 Blaj	—	6,20	10,51 Praid
Personal . . . 318 Oradea	10,30	10,50	17,03 Brașov
Rapid Ardeal 4 Oradea	12,49	12,50	20,00 Bucur.
Mixt . . . . 3117 Blaj	—	13,20	18,49 Praid
Accelerat . . . 32 Oradea	15,04	15,06	23,35 Bucur.
Personal . . . 322 Cluj	18,01	18,05	0,47 Brașov
Personal . . . 335 Blaj ¹⁾	—	18,10	22,34 Praid
Accelerat . . . 24 Curtici	22,18	22,26	7,20 Bucur.
Accelerat . . . 36 Oradea	23,10	23,12	8,25 Bucur.
Personal . . . 320 Oradea	23,53	0,03	6,40 Brașov

Obs. Toate trenurile rapide și accelerate au clasele I, II, III, pe când cele personale și mixte au numai clasele II, și III. Personalele spre și dela Praid au și cl I.

¹⁾ Circulã numai în timpul sezonului de varã, dela 1 Iunie pãnã la 30 Sept.

Dela București și Praid, spre Cluj

Felul, nrul și stația de plecare a trenurilor	Sos.	Pleacã	Sosirea în stația de destinație
Personal . . . 336 Praid ¹⁾	2,17	—	2,17 Blaj
Personal . . . 321 Brașov	3,21	3,46	7,35 Cluj
Rap. Dacia 21 București	3,31	3,39	8,23 Curtici
Accelerat 35 București	5,47	5,56	12,32 Oradea
Accelerat 23 București	9,09	9,11	16,18 Curtici
Mixt . . . 3118 Praid	9,45	—	9,45 Blaj
Personal . . . 317 Brașov	13,00	13,05	22,45 Oradea
Accelerat 31 București	17,12	17,14	23,33 Oradea
Personal . . . 323 Sighiș.	17,53	18,02	18,38 Teiuș
Personal . . . 334 Praid	20,46	—	20,46 Blaj
Personal . . . 319 Brașov	21,00	21,05	7,00 Oradea
Rap. Ardeal 3 București	21,34	21,35	2,37 Oradea

¹⁾ Circulã numai în timpul sezonului de varã dela 1 Iunie pãnã la 30 Sept.

Legãturi de trenuri

Blaj—București

Blaj . . . pleacã . . .	5,37	12,50	15,06	22,26	23,12
București sosește . .	13,15	20,00	23,35	7,20	8,25

București—Blaj

București pleacã . .	8,25	14,30	19,37	20,35	23,10
Blaj sosește	17,12	21,34	3,31	5,47	9,09

Blaj—Cluj

Blaj pleacã	3,46	5,56	13,05	17,14	21,05	21,35
Cluj sosește	7,35	8,49	17,33	19,55	1,35	23,46

Cluj—Blaj

Cluj pleacã	6,48	10,35	12,31	13,20	19,15	19,56
Blaj sosește	10,30	12,49	15,04	18,01	23,53	23,10

Blaj—Praid

Blaj . . . . . pleacã	6,20	13,20	18,10 ¹⁾
Diciosãnmãrtin . . . sosește	7,47	15,00	19,34
Diciosãnmãrtin . . . pleacã	7,57	15,14	19,42
Bãlãușer . . . . . pleacã	9,15	16,47	21,00
Sovata . . . . . pleacã	10,36	18,19	22,19
Praid . . . . . sosește	10,51	18,42	22,34

Praid—Blaj

Praid . . . . . pleacã	4,46	16,10	21,38 ¹⁾
Sovata . . . . . pleacã	4,55	16,30	21,58
Bãlãușer . . . . . pleacã	6,25	17,48	23,14
Diciosãnmãrtin . . . sosește	7,52	19,08	0,37
Diciosãnmãrtin . . . pleacã	8,07	19,18	0,47
Blaj . . . . . sosește	9,45	20,46	2,17

¹⁾ Obs. Circulã numai în timpul sezonului de varã, dela 1 Iunie pãnã la 30 Septembrie.

Blaj—Alba-Iulia

Blaj . . . . . pleacã	3,46	9,11	17,14	21,05	21,35
Teiuș . . . . . sosește	4,22	9,35	17,37	21,43	21,53
Teiuș . . . . . pleacã	5,00	10,02	17,50	23,16	23,16
Alba-Iulia sosește	5,32	10,30	18,21	23,45	23,45

Alba-Iulia—Blaj

Alba-Iulia pleacã	3,32	8,39	13,08	21,15	21,50
Teiuș . . . . . sosește	4,06	9,10	13,40	21,37	22,20
Teiuș . . . . . pleacã	5,20	9,53	14,40	21,54	22,44
Blaj . . . . . sosește	5,55	10,30	15,04	22,18	23,10

Blaj—Sibiu

Blaj . . . . . pleacã	6,00	10,50	12,50	15,06	22,26
Copșa-Micã sos.	6,44	11,30	13,17	15,37	22,57
Copșa-Micã pleacã	9,00	13,45	13,45	17,12	23,26
Sbiu . . . . . sosește	10,24	15,03	15,03	18,23	23,42

Sibiu—Blaj

Sibiu . . . . . pleacã	3,20	9,36	13,42	18,35	22,08
Copșa-Micã sos.	4,47	10,59	15,01	19,52	23,23
Copșa-Micã pleacã	5,11	12,13	17,10	20,17	23,38
Blaj . . . . . sosește	5,47	13,00	17,53	21,00	23,41

Blaj—Petru Rareș—Galați

Blaj . . . . . pleacã	3,46	5,56	13,05	21,05	21,35
Rãșboieni sosește	5,38	7,10	14,59	23,28	23,28
Rãșboieni pleacã	5,58	8,55	15,26	23,50	23,40
Tg.-Mureș sosește	7,41	11,02	16,48	2,08	0,09
Tg.-Mureș pleacã	7,51	—	16,56	—	0,23
Reghin . . . sosește	8,45	—	17,39	—	0,33
Reghin . . . pleacã	8,50	—	17,44	—	1,20
Gheorgheni sos.	11,42	—	20,11	—	1,30
Gheorgheni pl.	11,47	—	20,16	—	5,03
Petru-Rareș sos.	13,03	—	21,19	—	5,10
Petru-Rareș pl.	—	—	21,28	—	6,38
Galați . . . . . sosește	—	—	5,40	—	—

Galați—Petru Rareș—Blaj

Galați . . . pleacã	0,30	—	—	—	—
Petru-Rareș sos.	9,41	—	—	—	—
Petru-Rareș pl.	9,54	15,43	0,15	—	—
Gheorgheni sos.	11,01	16,56	1,32	—	—
Gheorgheni pl.	11,06	17,01	1,37	—	—
Reghin . . . sos.	13,21	19,21	4,19	—	—
Reghin . . . pl.	13,23	19,23	4,21	—	—
Tg.-Mureș sos.	14,00	20,06	5,07	—	—
Tg.-Mureș pl.	14,08	20,14	5,25	9,00	15,38
Rãșboieni sos.	15,20	21,33	7,00	11,25	18,10
Rãșboieni pl.	15,38	21,48	8,46	11,52	21,45
Blaj . . . . . sos.	18,01	23,10	10,30	12,49	23,10

Consistorul arhiepiscopesc gr. cat. de Alba-Iulia și Fãgãraș, BLAJ

Nr. 1877—1932.

Publicãm prin aceasta vacant postul de inginer-arhitect arhidiecezan.

Retribuțiile împreunãte cu acest post se compun din 80 % dupã taxele, ce se culesc pentru operatele și comisiunile tehnice, executate de inginerul arhidiecezan, în baza tabelului aprobat de acest Consistor cu data 10 Ianuarie 1931 No. 31.

Intrucãt persoana angajatã nu va locui în Blaj, va fi obligatã a se deplasa la Blaj puțin pe o zi tot la douã sãptãmãni, unde va sta la îndemãnã acestui Consistor și Venerabilului Capitlu, pentru îndeplinirea agendelor sale, punându-i-se la dispoziție un birou în Administrația Centralã Capitularã.

Intreg serviciul, cu toate drepturile și datorițele inginerului-arhitect arhidiecezan sunt precizate în Regulamentul de data 27 Aprilie 1929 No. 2799, cu mici modificãri introduse din ședința consistorialã de astãzi, și în tabelul citat mai sus. Conținutul lor se poate vedea la Administrația Centralã Capitularã din Blaj.

Celce doresc sã obținã acest post, va avea sã-și înainteze cererile la acest Consistor pãnã la 6 Iulie 1932, însoțite de documente din cari sã se vadã cvalificația lor academicã și practicã de pãnã acum.

Blaj, din ședința consistorialã ținutã la 17 Maiu 1932.

Dr. Vasile Suciu
Arhiepiscop și Mitropolit

69 1—1

RECLAMA
este sufletul comerțului